

риали по старобългарски и новобългарски езикъ, по народната поезия и по учебното и просвѣтно дѣло, при което въ книгата си отъ 1848 г. „Очеркъ путешествія по Европейской Турціи“ той разглежда и културнитѣ условия въ България, съ назрѣлата нужда да се дадатъ на българитѣ архиереи отъ тѣхната народностъ. Това пътешествие, което съвпада, по думитѣ на професоръ Шишмановъ, „съ крупния подѣемъ и обратъ, който се усѣща въ цѣлия умственъ и нравственъ животъ на българина . . . отъ 1840 до 1850 година“, допринесе много за запознаването на Русия съ България, и предъ българитѣ специално то има заслугата да е дало първитѣ автентични вести по редъ въпроси на българския битъ, българската филология и българскитѣ племенни особености и тежнения, следъ непълнитѣ разкрития на Венелина. Не е никакъ чудно, следователно, ако и Селимински се показва толкова изненаданъ отъ изнесенитѣ къмъ 1846 г. съобщения на Григоровича относно старата българска писменостъ, списъка на българскитѣ царе и патриарси и други важни исторически свидетелства.

На 8 декемврий 1847 г. Селимински съставя две обстояйни и почти идентични писма до Киевскій митрополитъ Филаретъ и до архимандритъ Хрисантъ, българинъ отъ Самоковъ, игуменъ на мѣнастиря Св. Екатерина въ Киевъ. Писмата сж отправени отъ името на „по-виднитѣ родолюбиви българи“ въ Букурещъ и съ подписитѣ на Селимински, Хр. Мустаковъ, Г. Бакалоглу и други. Въ тѣзи писма се моли за ходатайство предъ руския императоръ, да бжде разрешено на подписанитѣ да събиратъ доброволни помощи въ Русия, между българи и руси, за издръжката на български младежи въ рускитѣ семинарии. Като изтъква отрицателната роля на гръцкитѣ владици и на гръцкото схоластично образование въ България и желанието на българитѣ отъ цѣлата Турска империя да иматъ свои добре устроени училища, за да не ходи младежъта имъ въ пансиони, поддържани отъ иезуитската или протестантската пропаганда, Селимински посочва като „спасително сръдство“ основаването на едно българско сиротопиталище въ Киевъ. Въ това сиротопиталище ще могатъ да живѣятъ и да се хранятъ беднитѣ младежи, които следватъ въ тѣй добре уреденитѣ киевски учебни заведения; и въ него и въ тѣхъ тѣзи мла-